

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007, Dep.
0030 OSLO
postmottak@lmd.dep.no

Deres ref

Vår ref.

Saksbehandler
H.W. Moen

Dato
9.12.2014

Forslag til endring i ny jordskiftelov

I forbindelse med utvikling av nytt saksbehandlingssystem med tilhørende malbibliotek, og ikke minst gjennom fagartiklene "Lov å lære", er den nye jordskifteloven med forarbeider blitt gjenstand for en ny og grundig gjennomgang. Det er flere uavklarte forhold som dukker opp, men det er bred enighet om at mye av dette vil finne sin løsning når man tar loven i bruk. Det er imidlertid en lovbestemmelse som Landbruks- og matdepartementet må ta initiativet til å endre før loven trer i kraft. Dette gjelder § 6-21.

Lovens § 6-21 skal i henhold til forarbeidene videreføre saksbehandlingsreglene i den gamle jordskifteloven. Ved gjennomgang av høringsuttalelsene, ser man derfor at det ikke har vært vesentlige kommentarer til bestemmelsen slik den ble foreslått og senere vedtatt. I kommentarene til bestemmelsen er det kun vist til type jordskifteavgjerder som vil "fungere" innenfor en slik bestemmelse og ikke til alle slik disse nå er definert i § 6-23, fjerde ledd. Dersom bestemmelsen opprettholdes i sin nåværende form får den bl.a. som konsekvens;

- at ved saklig og geografisk avgrensing av saken, må man først høre partene – deretter utarbeide skriftlig forslag som sendes partene med minst to ukers uttalefrist – for så å holde nytt rettsmøte for å treffe avgjørelse. Dette gjelder alle sakstyper, dermed også de rettsfastsettende, men med unntak av skjønn som egen sak.
- at man ved ved skjønn som del av jordskiftesak, må gi partene et skriftlig utkast til vedtak som inneholder de erstatninger, forutsetninger m.v. som jordskifteretten vil bruke.
- at ved påstand om at de materielle vilkår ikke er oppfylt, må jordskifteretten først høre partene, deretter utarbeide skriftlig utkast som sendes partene på høring før nytt rettsmøte.
- at det må lages et forslag til fordeling av sakskostnader (gebyr m.m.). Spesielt for de rettsfastsettende sakene må dette gjøres som en egen "forretning" etter at sakens realitet er avgjort, da det først er på det tidspunktet at nytten for den enkelte part kan vurderes, jf. § 7-6 første ledd. I rettsfastsettende saker må dette kunne avgjøres direkte i dommen.

Dette gir ikke rasjonelle prosesser hverken for parter, prosessfullmektiger eller domstolene. Lovgivers intensjon er å gjøre saksbehandlingen mer effektiv og rasjonell Slik § 6-21 nå lyder, vil saksbehandlingen i stedet bli langt mere langvarig og komplisert enn etter dagens lov.

DA vil gjerne bidra med konkrete endringsforslag. Dette må vi få komme tilbake til på et senere tidspunkt.

Med hilsen

Solveig Moen
Avdelingsdirektør

Hilde Wahl Moen
Seniorrådgiver

Sign.)

Dette brevet er godkjent elektronisk i Domstoladministrasjonen og har derfor ingen signatur.